

Periodieke nieuwsbrief

jaargang 2021 nummer 1

januari - februari - maart

*Hegel had gelijk toen
hij zegde dat de geschiedenis ons leert
dat we nooit iets uit de geschiedenis geleerd hebben*

(George Bernard Shaw, 1856-1950)

Inhoud

- Perspectief 2021 | activiteitenkalender
- Ontsluiting van het archief Filip De Pillecyncomité
- De meesterwoning, onze nieuwe stek
- Recente aanwinst: het eeuwfeestprogramma van het Oudemannenhuis
- Het dodenhuisje op de hospitaalsite
- Kapel op het Tweebruggenplein & Kapellekesgangers

Teksten   Freddy Huylenbroeck
(deze informatie wordt ook toegevoegd op onze websitepagina/publicaties)

website   www.heemkringosschaert.be
e-adres   andrevb@scarlet.be
locatie archief   Hospitaalstraat 26 – 9220 Hamme
correspondentie   Vlierkouter 34 – 9220 Hamme

lidmaatschap   gewoon lid € 20 | steunend lid € 25 | beschermend lid 35 €
rekeningnummer BE74 4432 6130 8107

BESTUUR

- Voorzitter   André Van Bossche | 052 47 41 51
- Coördinator   Freddy Huylenbroeck | 0476 28 31 94
- Penningmeester   Jef De Ridder | 0468 12 78 29
- Secretaris   Erik Vermeire | 04178 32 76 59
- Public relations   Paul Engelbeen | 052 47 03 09
- Archivaris   Dirk Van Buyten | 0498 70 06 99

Perspectief 2021

Nieuwe archieftuimte in de Meesterwoning

Het jaar 2020 behoort tot het verleden. Maar het jaar was evenwel een *verdomd jaar* dat we niet zo snel zullen vergeten. Wereldwijd had het coronavirus zich verspreid en het normale leven terug geschroefd tot een *lockdownverhaal* dat het contact met andere mensen dan de eigen *bubbel* verbood. Het verenigingsleven, onze heemkring inclusief, werd eensklaps monddood gemaakt. Eén voor één vielen de geplande activiteiten weg, zodat het jaar letterlijk kan geklasseerd worden als een *verloren jaar*. Bovendien hebben wij ook

enkele trouwe leden verloren die bezweken zijn ten gevolge van deze dodelijke pandemie. Gaan de eerstvolgende maanden hoop op beterschap bieden? Mogen wij aannemen dat die *donkere wolk* stilaan zal verdwijnen, met dank aan de wetenschap? Deze vraag ligt op ieders lippen, nu de euforie rond de geprogrammeerde vaccinatie als reddende springplank zelfs een flinke deuk heeft gekregen. Duiding en transparantie blijken vandaag heel moeilijke woorden te zijn om waar te maken. En toch hebben wij dat perspectief, dat pril geloof in veerkracht en vertrouwen broodnodig! Een dikke vette streep hebben wij als teken van troost onder het voorbije jaar getrokken. De enige positieve herinnering die gelukkig blijft, is onze verhuis naar het nieuwe pand, de *meesterwoning* van de geestelijk directeur van de kliniek. Met dank aan het gemeentebestuur. Normaliter publiceren wij in ons jaarboek het perspectief voor het volgend werkjaar. Dit is niet gebeurd om de heel eenvoudige reden dat wij geen zekerheid hebben of geplande activiteiten wel kunnen en mogen plaatsvinden. Vanuit Heemkring Vlaanderen predikt men ook voorzichtigheid en geeft men de stille wenk mee om zeker tot april met de planning te wachten. Op zulke momenten, als wij met de neus tegen de muur staan, dringt het besef sterk door hoe noodzakelijk het sociale contact voor de mens wel is.

Tijdens de voorbije wispelturige maanden dat het covid-19-virus baas is, hebben wij onze menselijke kwetsbaarheid weer onder ogen gezien. De haast letterlijk stilgevallen tijd zette aan tot bezinning, tot verdieping en een meer zinvol nadenken hoe het nu verder moet, hoe wij efficiënter met elkaar moeten omgaan, rekening houdend met de natuur, onze cultuur, onze geschiedenis. En laat nu juist deze doelstelling één van de kerngedachten van onze heemkring zijn: aan de hand van het verhaal van onze grootouders inzicht en houvast krijgen in het leven vandaag, morgen en in de toekomst.

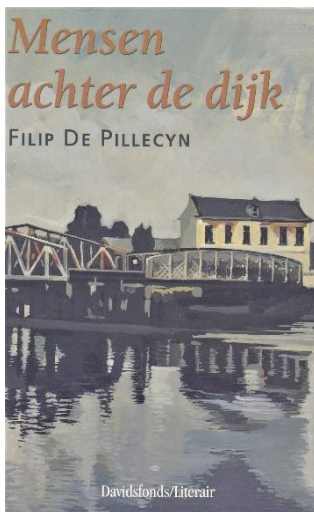
Vandaag voorspellingen maken kan gevaarlijk zijn, en beweren dat wij straks, na corona, weer uitbundig tekeer zullen gaan zoals toen met de *roaring twenties*, lijkt misschien een te overdreven reactie van de Amerikaanse epidemioloog Nicholas Christakis. De doffe ellende van Wereldoorlog I in combinatie met de moordende Spaanse griep is moeilijk vergelijkbaar met de huidige crisis hoewel een ontlasting in dolle vreugde en feestgeroes na kommer en kwel, steeds tot de karakteristieke eigenschappen van de mens hebben behoord. Denk maar even aan de uitbundigheid van carnaval. Een vleugje voorzichtig optimisme en enige lichtheid aan het einde van de tunnel zijn hier hopelijk gepermitteerd, zeker met de blik op onze voornemens naar de nabije toekomst. In ieder geval staan wij te popelen om de draad terug op te nemen. Tenslotte zijn wij toch nazaten van een geslacht van handspinners en touwslagers, ons industriële verleden!

Het voorlopig jaaroverzicht 2021 ziet er uit als volgt:

- april   Expositie *Devotionalia – tussen hemel en aarde*
- mei   Expositie *De Hamse Zouaven*
- september   12/9 open monumentendag | 19/9 kermisfietstocht *Happen & Trappen*
- november   Expositie *Een jarige Filip De Pillecyn*
- december   Excursie *Licht in het middeleeuwse Brugge*
                                    Voorstelling van het jaarboek 2021

Ontsluiting van een archief

Deze bronzen buste van Filip De Pillecyn is één van de kunstwerken die als artistiek erfgoed opgenomen is in het gemeentelijk kunstpatrimonium. De beeltenis van de Hamse schrijver, gecreëerd door wijlen Jo Bocklandt (1951-2015), staat op de hoek van het Klein Hulst en de Peperstraat, recht tegenover de residentie die de naam van de auteur draagt. De plaatsing van dit borstbeeld kaderde in het Filip De Pillecynjaar 2004 en werd op 28 augustus als slotviering van dat jubeljaar door het FDP-comité plechtig onthuld. Dit comité werd in 2003 boven de doopvont gehouden, met als doelstelling het leven en het werk van de schrijver terug in de volle aandacht te brengen. Voordien, op zaterdag 24 april, was er reeds een prelude geweest met de onthulling van een gedenkplaat aan het geboortehuis van de auteur in de Plezantstraat nummer 19, in combinatie met een literaire wandeling langsheen enkele markante plaatsen die fungeren in zijn absolute meesterwerk *Mensen achter de dijk*. Nu de 130ste geboortedag van De Pillecyn op 25 maart eerstkomend in het vizier komt, heeft het comité haar rijke archief in beheer overgedragen aan de heemkring. Naast de vele documenten, foto's, knipsels en brieven, zijn er ook enkele persoonlijke objecten uit zijn voormalig bureau, tekeningen en schilderijen van bevriende kunstenaars die hem geportretteerd hebben. Een apart hoofdstuk vormt zijn bibliografie, de vele romans en novellen, vaak eerste drukken, en vooral de *Studies* die het comité sinds 2005 jaarlijks uitgeeft. Deze jaarboeken onderstrepen de positie van De Pillecyn in het literaire landschap, maar behandelen tevens zowel aspecten van zijn privéleven als van zijn rijk gevulde carrière als ambtenaar, journalist, politieke figuur en activist. Het nalatenschap wordt op dit moment genoteerd, gearchiveerd en gedigitaliseerd, toegevoegd aan onze eigen archiefstukken over de schrijver die vooral de relatie tot zijn geboortegrond beklemtonen. Een representatieve balans hiervan zal als uitgangspunt dienen voor een dossiertentoonstelling in november eerstkomend.

De meesterwoning, onze nieuwe stek

Sinds 2 oktober 2020 hebben wij onderdak gekregen in de voormalige meesterwoning in de Hospitaalstraat. Dit gebouw heeft een geschiedenis die uiteraard parallel loopt met het verhaal van de oude kliniek, op vrijdag 1 september 1876 plechtig geopend. Na tussenkomst van de bisschop van Gent, Monseigneur Henri Bracq, werd de verzorging van de patiënten toevertrouwd aan de Zusters van de congregatie te Beveren. De 26-jarige dokter Felix Van Bogaert werd aangesteld als *geneesheer der Hospiciën*. De site van het nieuwe hospitaal was wel verwon-

derlijk. In tegenstelling tot de aanvraag van het *Comiteit der Godshuizen* om op het beluik van het *armenhuis* op het marktplein een hospitaal voor het vrouwelijk geslacht te mogen bouwen, werd na zeven jaar gekibbel uiteindelijk het licht op groen gezet voor de bouw van een *burgerlijk hospitaal* op een perceel land in de *Paardenstraat*, eigendom van het *Bestuur der Weldadigheid*. Bij een volkstelling in 1890 werd door het gemeentebestuur een wissel in straatbenaming doorgevoerd: de *Paardenstraat* noemde voortaan *Hospitaalstraat*.

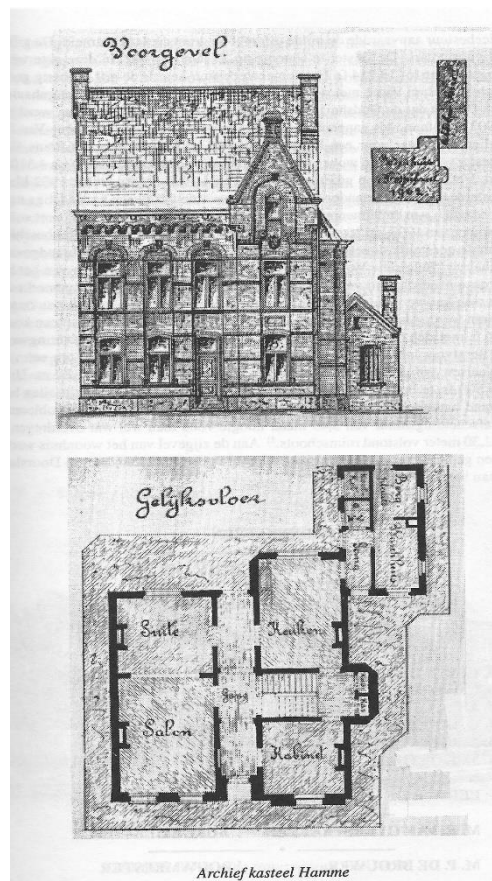
In navolging van de bouw van een kapel voor *het geestelijk heil van de zieken* – een gift van jonkheer Edouard Van Doorslaer de ten Ryen – beslisten de jonkheer en zijn zus jonkvrouw Julie om, bij akte van 25 januari 1902 verleden voor notaris De Geyter, een som van 13214 fr te schenken voor de bouw van een *degelijke huisvesting voor de geestelijke directeur*. Het ontwerp werd uitgetekend door bouwmeester Petrus De Brouwer-Van Haver, die ook de kapel had gebouwd. Een gedenksteen aan de rechter zijkant van het gebouw herinnert aan deze schenking van de familie Van Doorslaer.

De vrijstaande woonst met voorgevel naar de straatzijde (één van de toenmalige vereisten van de schenkers) is opgevat als een traditioneel dubbelhuis met gevelafwerking en materiaalgebruik dat karakteristiek is voor de bouwperiode: baksteen met sierelementen in blauwe hardsteen. De eclectische stijl helt overwegend naar de neogotiek. Opvallend is de overkraging van de puntgevel waarin het bouwjaar en het wapenschild van de familie verwerkt zijn.

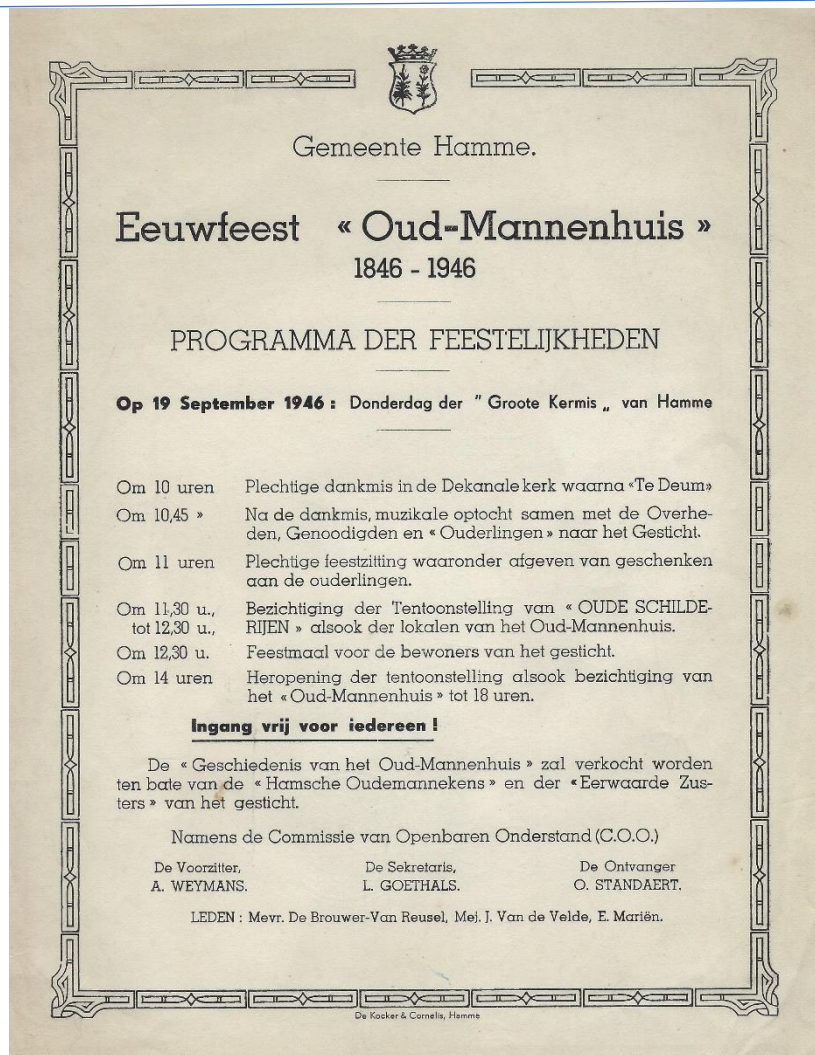
In 1982 werd de woonst heringericht als administratief centrum van het OCMW. In 2012 kreeg het gebouw een grondige gevelreiniging en restauratie, waarvoor het bestuur een nominatie kreeg van het Verbond der Heemkringen van Oost-Vlaanderen.

Vandaag is deze voormalige *meesterwoning*

een *studie- en documentatiecentrum voor lokale geschiedenis* die de identiteit van de Hammenaar illustreert en wetenschappelijk onderzoekt. Publiekswerking wordt een van de troefkaarten om laagdrempelig nauwer contact te krijgen met de inwoners, zowel van het centrum als van de deelgemeenten. Kleine dossiertentoonstellingen zullen onze belangstellingspunten en verzamelcriteria in de toekomst grondiger toelichten. Ook onze samenwerking met andere verenigingen, instanties en verzamelaars als het Filip De Pillecyncomité, het idCollectief, de cultuurraad en de provinciale efgoedcel die de gemeenschappelijke bekommernis hebben om ons vaak vergeten of veronachtzaamd erfgoed en cultureel patrimonium onder de aandacht van een ruim publiek te brengen, biedt perspectieven en schraagt onze vernieuwde doelstellingen. Het bindteken vormt uiteraard u als beschouwer, als geïnteresseerde heemkundige. Uw hulp, steun en medezeggenschap zijn in deze context onontbeerlijk. Gebundelde krachten kunnen ons alleen maar sterker maken om het erfgoedverhaal passend te kunnen doorgeven aan de toekomstige generatie. Met dank!

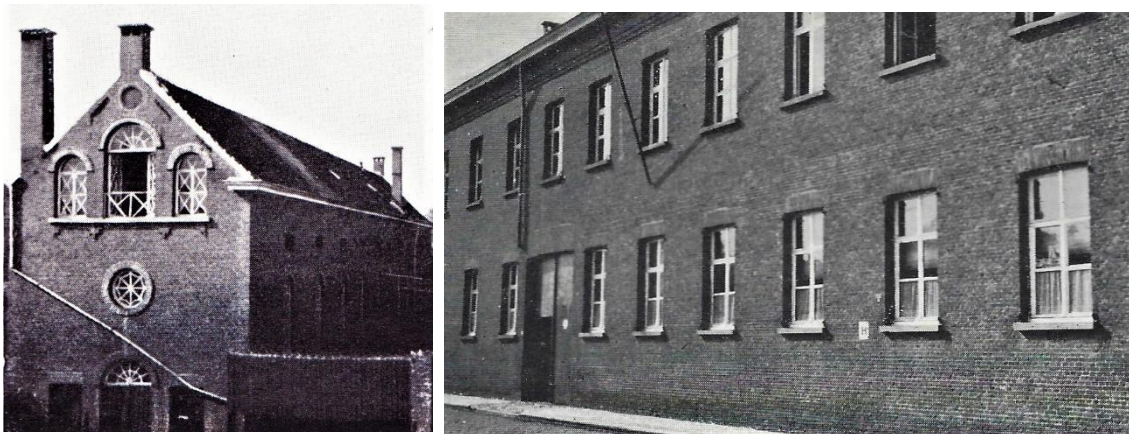
Schenking uit het legaat van
Alphons Van Bogaert-Wauters
Verz. Archeologisch Museum

Onze voorzitter, André Van Bossche, tevens conservator van het Archeologisch Museum, heeft dit document toegevoegd aan onze heemkundige verzameling. Samen met het gedenkboek *De geschiedenis van het Oudemannenhuis te Hamme*, uitgegeven door Alphonse Van Bogaert aan de vooravond van *Grote Kermis* op 14 september 1946, vormt deze aanwinst een uniek document dat het verhaal vertelt van 100 jaar zorg voor ouderen, zieken en behoeftigen te Hamme. In elf hoofdstukken schetst de auteur het chronologisch verloop, vanaf de erbarmelijke toestand in Hamme anno 1839 en de diverse stappen van het *Armenbestuur* om soelaas te bieden, tot de

opening van het ouderlingengesticht voor mannen in de Nieuwstraat op *kermisdonderdag*, 24 september 1846. Ook de problematiek van de oprichting van een *jongensweeshuis* brengt hij ter sprake, net als de cholera- en pestepidemie van 1866 met de verwijzing naar *kromme Peet en zijn Mène*. Tenslotte maakt hij een opsomming van diverse bestuurlijke overdrachten tot uiteindelijk de verzorging gegarandeerd werd door de zusters van de Congregatie van de H. Vincentius à Paulo. Voor de correctheid van zijn verhaal heeft A. Van Bogaert zich gedocumenteerd op de gemeen-

telijke archieven en collegeverslagen, de kerkregisters, verslagen van de *Heilige Geestmeesters*, het Comité der Godshuizen en de Commissie van Openbare Onderstand. Afsluiten deed hij met een verwijzing naar de luisterrijke jubileumviering op 19 september 1946, de inhoud van dit pas verworven document. Enig onderzoek leert ons dat de geschiedenis zich herhaalt en het hele feestgebeuren van 1946 bijna een blauwdruk is van de plechtige inhuldiging honderd jaar voordien.

Nieuwstraat: oud hospitaal voor de mannen | voorgevel van het gesticht

Laat ons de affiche even vergelijken.

- o de datum van donderdag in de kermisweek werd in beide gevallen behouden.
- o Registers uit 1946 melden dat voor de plechtigheid *alle geestelijke en wereldlijke overheden uitgenodigd zijn, alsook de Eerwaarde Oversten der verschillende Orden wiens personeel de diensten verrichten en verricht hebben in het gesticht.*

In het gedenkboek schrijft A. Van Bogaert dat op Zondag 20 september 1846 er van den preekstoel afgeroepen werd, dat er ene bijzondere mis van dankzegging zoude gezongen worden op Donderdag eerstkomende vanwege de EE.HH. Broeders ter inhuldiging van het Nieuw Oudmannenhuis.

Vermits 175 jaar geleden het kerkbezoek nog niet onderhevig was aan leegloop, (integendeel zelfs) was ieder vanop de preekstoel verwittigd dat hij welkom was. *De kerk, alhoewel nieuw verlengd met twee pilaren, was stampvol, is het commentaar van de schrijver. Er ging gefeest worden!* En dit feit alleen al was voldoende voor de Hammenaar om erbij te zijn. *Een volk dat wroet en kermis viert, staat toch te lezen op het glasraam in het gemeentehuis. Dus zeker geen fabeltje!*

- o 's Morgens om 10 uur werd in de Dekenale kerk een *dankmis met Te Deum* gevierd. Dokter Albert Louis van Bogaert, geneesheer der armen, is getuige en uit het relaas dd. 1846 kan worden opgemaakt dat *de mis van Dankzegging met vollen luister gezongen werd, de violenreeks samen met het orgel haar schoonste tonen door de gewelven lieten galmen, een werkelijk grootsche Gloria steeg ten Hemel om God Hulde te brengen voor de weldaad welke Hij over Hamme liet nederdalen. Na het evangelie besteedde de Eerwaarde Heer Pastoor Matthys de kansel. Zijn woordenschat, pittig, heerlijk, alles aan de feestelijkheden aangepast, doordrong den geest der menigte....*

Pastoor Benedictus Matthys stond bekend als een zeer groot redenaar die de gelovigen aan zijn lippen had. Zoals de traditie zowel in 1846 als 100 jaar later nog een evidentie was, werd *de hulp van God afgesmeekt om het liefdadig werk te zegenen.* En het geloof erin was toen ijzersterk aanwezig.

- o Na de misviering gingen de genodigden stoetsgewijs naar het nieuwe tehuis waar een feestzitting zou plaatsvinden. Hier werd het woord gevoerd door de burgemeester en de voorzitter van de commissie van Openbare Onderstand. De ouderlingen werden in de

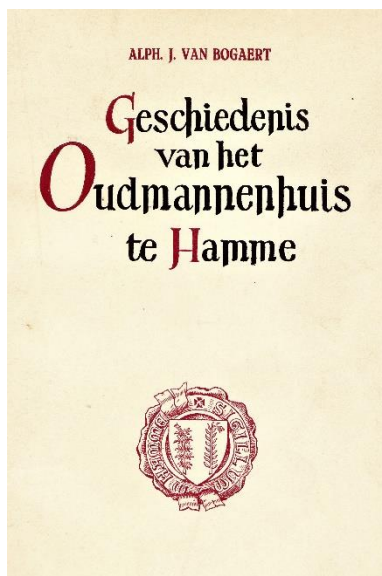
bloemetjes gezet en overladen met geschenken: ieder kreeg een zetel zodat hij verder van de welverdiende rust kon genieten en surplus een pakket rookgerief.

Uit de annalen van 1846 lezen wij dat na de mis en het Te Deum de stoet opnieuw gevormd wordt. Ondertusschen zijn de kermiskramen en barakken op de markt geopend. Het orgel van de paardenmolen is aan 't draaien en onder de tonen van muziek, klaroen en trom gaat iedereen stoetsgewijze plechtig naar de Nieuwstraat.

Ook hier blijft het scenario quasi identiek.

- In de lokalen van het ouderlingentehuis werd een tentoonstelling met *oude schilderijen* geopend. In een apart hoofdstuk geeft A. Van Bogaert een overzicht van de werken die *destijds geplaatst werden om de naakte muren te dekken*. De werken hadden een religieuze impact en volgens de schrijver lag de nadruk zeker niet op de geldelijke waarde, hoewel het schilderij *Afdoening van 't kruis* een perfecte kopij van P.P. Rubens was, dat in de O.L. Vrouw-kerk te Antwerpen hangt.
- Feestmaal voor de bewoners van het gesticht.

En dit was werkelijk een *hoogdag* voor de oudjes. Het menu bestond uit identiek dezelfde gerechten als honderd jaar geleden. En graag wil ik hier letterlijk de tekst overnemen die opgenomen is in het gedenkboek en de maaltijd uit 1846 *treffend* weergeeft.

Een smakelijk teerfeest wacht de ouderlingen! Het is misschien aangenaam een oogopslag te werpen in de eetzaal. Twee rijen tafels waarop een gekleurd dekkleed met schotels en borden en waaraan 38 oudjes, allen flink uitgedoscht, gezeten zijn. Door de Broeders worden groote rookende soepteelen opgebracht. Het is de vermaarde "Hamsche soep met bollekens". De ronde lepels worden gretig in den mond gedraaid op aller aanschijn in genot en een glimlach te lezen... het smaakt toch zoo lekker. De borden nog eens uitgestoken en iedereen is kant en klaar om deze tweede teug lustig naar de maag te zenden. Hierop volgt weder een kermisshotel, namelijk "bouillie met spruitjes". Gretig wordt er met vork en mes gekerfd en gespeeld. De brouwers hadden gezorgd voor bier zoodat tusschen in een teug uytzet kon gedronken worden. Na dit gerecht kwam er reeds een blos op verscheidene wangen, en ook kwamen de tongen los, werd er gepraat en geschertst zooals echte Hammenaars dit kunnen! Doch daarmee was het eetmaal niet geeindigd, er kwam nog gebraden vleesch met aardappelen, daarna testen met Hamsche "Kermisvlaaien" en om te sluiten, voor elken ouderling een pak met een half pond tabak. Op het gezicht deze brave menschen lag voldoening te lezen...

Verder meldt het document dat na de maaltijd de expositie vrij toegankelijk is en het gedenkboekje kan aangekocht worden ten bate van de *Hamsche Oudemannekens en der Eerwaarde Zusters van het gesticht*.

Het programma is ondertekend met de namen van de bestuursleden van de toenmalige Commissie van Openbare Onderstand.

Het dodenhuisje van het Fabiolaziekenhuis

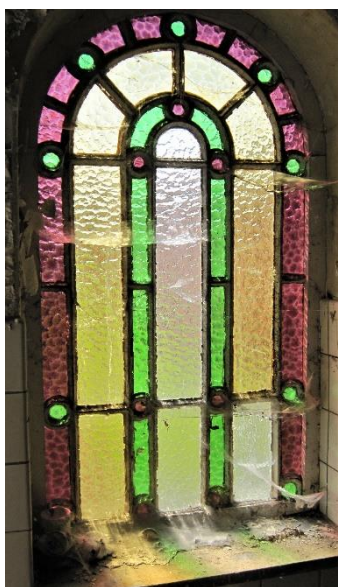

Grondvesten van het mortuarium

Het mortuarium – in de volksmond veelal *het dodenhuisje* genoemd – op de site van het Fabiola-ziekenhuis, is gesloopt. Wat rest zijn de grondvesten waarop het gemeentebestuur een nieuw herdenkingsmonument zal oprichten dat plaats zal bieden voor *de koude steen* en het klokje van de voormalige kapel, een brons van 118 kg die in 1889 in de klokkentoren geplaatst werd, niet enkel voor *Godes en Maria's eere* (zoals het opschrift luidt), maar vooral om de gelovigen op te roepen en te *bidden voor een spoedig herstel van de zieken*. Na afbraak van de kapel stond de klok jaren in de tuin van de voormalige materniteit.

Bij de bouw van de kraaminrichting *Koningin Astrid* in april 1950 (eerste steenlegging) op de plaats van de hospitaalboerderij en stallingen, werd in de westhoek van het vrijgekomen terrein, achter de kapel en grenzend aan de voortuin, kant Hospitaalstraat, ook een mortuarium voorzien, opgetrokken in dezelfde neogotische stijl als het hospitaalgebouw zelf. De plannen voor de materniteit zijn met zekerheid in 1949 getekend door architect Henri-Emiel Van Cauwenberghe.

Maar ondanks het feit dat de bouw van het dodenhuisje gelijktijdig gebeurde, is er wel enige twijfel wie de bouwheer is. Men vermoedt dat het oorspronkelijke plan uit 1938 werd gevolgd, het tweede ingediende ontwerp van architect Henri Joos bij de Hogere Gezondheidsraad. Hoogstwaarschijnlijk zou dit bouwplan verwezenlijkt geweest zijn, indien Wereldoorlog II geen roet in het eten had gesmeten. Trouwens de eerste gesprekken en plannen voor de oprichting van een kraamkliniek zijn zelfs opgestart in 1926, na een vernietigend rapport over de gezondheidstoestand in onze gemeente. Het dodenhuisje werd gebruikt tot eind 1972. De wettelijke voorschriften waren toen van die aard dat een grondige herstructurering zich aanbood. Men heeft hiervoor niet geopteerd en het mortuarium overgebracht naar een zijvleugel van de kraaminrichting zelf, kant Dampstraat. Het dodenhuisje zelf werd getransformeerd tot bergplaats van het OCMW. En ieder van ons kent het verdere trieste verhaal van leegstand, verloedering, vandalisme. Kijkt men de inventarislijst van het onroerend erfgoed na, dan eindigt de beschrijving met het veelzeggende zinnetje: *Bij*

inventarisatie in 2005 verkeert het pand in verwaarloosde staat. Dit hoeft geen verdere uitleg. De contouren van het baksteengebouw, belijnd met horizontale sierbanden in natuursteen en rondboogvensters met brandglazen onder een leien dak, zullen straks de richting aangeven voor een replica die zodanig zal moeten uitgetekend worden, dat het vroegere verhaal ook hier een aansluiting krijgt, weliswaar in een andere context en wellicht meer aansluitend bij de functionele betekenis van de aanpalende assistentiewoningen. Erfgoed, anders ingevuld?

Kapel Tweebruggenplein

De kapel van Twee Bruggen ligt ons nauw aan het hart, niet enkel omwille van haar bewogen geschiedenis, maar de sage die verbonden is aan dit religieuze erfgoedpand markeert de directe link met de naam van onze vereniging. Deze grote wegkapel wordt reeds vermeld in het rentenboek van 1533, ondanks het jaartal 1763 dat vermeld staat in de cartouche op de frontgevel. In de context van de kapeldossiers die de IOED en de Erfgoedcel geopend hebben, is ook het gemeentebestuur tot de slot-som gekomen dat restauratie van deze kapel broodnodig is. Het Dendermondse architectenbureau Van Severen werd gevraagd een onderzoek in te stellen en haar expertise te vertalen in een restauratiebestek en subsidie-aanvraag bij de overheid. Vermits de regelgeving recentelijk gewijzigd is en er geen onderscheid meer moet gemaakt worden tussen interieure en exterieure aanpassingswerken, is in het laatste college van 19 januari beslist om het restauratiedossier in één beweging uit te voeren. De nodige aanvragen zijn ingediend, zodat vermoedelijk tegen komende zomer de geplande werken kunnen opstarten. Nu nog

een geschikte meter/peter vinden die de kapel onder zijn/haar hoede wil nemen en de architecturale trots van dit pand kan op alle fronten worden uitgespeeld. Misschien dat de geschilderde tekst boven de ingangspoort binnenin: *Beantwoordt de oproep van onze harten en ge zult gered worden straks bewaarheid wordt !*

Kapellekesgangers

Een beetje aansluitend bij vorig commentaar heeft IOED Schelde-Durme een project op stapel staan dat vooral de focus legt op advies en onderhoudstips op maat voor een goed beheer van kapellen, zodat later dure restauratiewerken kunnen vermeden worden. Monumentenwacht Oost-Vlaanderen is helpende en adviserende hand, niet enkel om de geleden schade in kaart te brengen, maar geeft via workshops en informatiesessies een handvol tips en inhoudelijke expertise om erger te voorkomen. Ikzelf heb op 10 oktober laatstleden zo een infosessie meegemaakt, met de kapel op het Tweebruggenplein als *testcase*. Ik weet nu waar de gevoelige en gevaarlijke plekken liggen, maar vooral hoe ze voorkomen kunnen worden. Hier is de schade reeds te ver, wat de indiening van een restauratiedossier bespoedigd heeft. Maar het *proefkonijn* wordt eerstdaags geholpen. En daar gaat dit project over, zodat de kapel die vroeger centraal stond in processies of soelaas bracht in tijd van nood, straks een rustpunt voor de passant kan zijn, een plek van bezinning, een merkpunt in het landschap dat je een verhaal te vertellen heeft.

Documentatiecentrum voor lokale geschiedenis

Help ons het verleden van Hamme archivistisch verder uit te bouwen. Hebt u thuis nog oude foto's, documenten, boeken of voorwerpen liggen waar u niet onmiddellijk blijf mee weet, dan is onze vereniging wellicht uw oplossing. We denken aan doodsbrieven, bidprentjes, rouwkaarten, devotionalia, prentbriefkaarten, akten, plannen, nieuwjaarsbrieven, briefhoofden, enz... Misschien zijn deze stukken voor u niet langer relevant om ze te bewaren, maar voor ons kan het uitstekend studie- en documentatiemateriaal zijn om het te bewaren voor het nageslacht. Alvast bedankt voor het gestelde vertrouwen in onze vereniging.

Publiekswerking: elke zaterdag tussen 9.30u en 12.00u
(niet op feestdagen en tijdens de zomermaanden juli en aug.)

met de steun van
